



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1761**

**VD18 90117964**

§. 23. Ecclesiæ in Germania.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

subdit: *Dicis, quod Ecclesia formata fuerit, & fructus fecerit apud omnes nationes, sed postea ignorantia illorum, qui ejus Doctrinam non intellexerunt, erraverit, perierit, & jam inter vos solos in terra delitescat.* His objicit promissionem Jesu Christi, & argumenta S. Augustini, probantis, Ecclesiam interire non posse. (\*) Hucusque Lanfrancus contra Berengarium.

Sæculum XI.  
A.C. 1066.

Matth. 28.  
20.

§. XXIII.

*Ecclesie in Germania.*

In Germania Adalbertus Archiepiscopus Bremensis maximam auctoritatis partem in rebus gerendis sibi vindicaverat, quam ne amitteret, Henricum Regem intra Saxonie fines continebat, nec alias provincias peragrarare sinebat, quod timeret, potestati suæ plurimum decessurum, si Rex juvenis alios Optimates consulere. At Sigefridus Archiepiscopus Moguntinus & Anno Coloniensis, conspirantibus pluribus aliis Proceribus, tandem Adalberti tyrannidem excussuri,

Lambert.  
an. 1066.

Die-

(\*) Hoc etiam telo Mosheimii aliorumque Protestantium dicentium, Ecclesiam errare posse, audacia retunditur. *Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi.* Matth. XXVIII.

*Hist. Eccles. Tom. XV.*

F

Sæculum XI. *Dietam*, seu Conventum generalem Tri-  
A.C.1066. buria prope Moguntiam indicunt, sta-  
 tuuntque Regi duras condiciones pone-  
 re, ex quibus unam eligeret; videlicet  
 vel Regno se abdicaret, vel amicum Ar-  
 chiepiscopum Bremensem dimitteret.  
 Hæc ineunte anno millesimo sexage-  
 simo sexto agebantur. Ubi Rex Tri-  
 buriam pervenit, adsunt comminantes,  
 nisi Regno cedere vellet, Adalbertum  
 pelleret. Regi titubanti, & consilii in-  
 opi suadet Adalbertus; supervenienti-  
 bus proximæ noctis tenebris fugeret,  
 vim auri quantam posset auferret, &  
 Goslariam vel in aliam urbem, ubi tuto  
 degeret, contenderet. Verum Princeps  
 explorato Bremensis consilio arreptis  
 armis tota nocte Regiam obsederunt.  
 Postquam illuxit, cum Rex vix satis pro-  
 hibere potuisset, ne manus in Archiepi-  
 scopum Adversarii injicerent, Adalber-  
 tus cum omnibus clientibus & suæ fa-  
 ctionis hominibus probrose ex Regia pel-  
 litur, Rege præsidium saltem comitari  
 jubente, ut incolumis ad sua deduceret-  
 tur. Ita Reipublicæ regimen ad Episco-  
 pos rediit, qui, vice quisque sua, consi-  
 lia Regi suggererent.

Henricus Ultrajecti Festum Paschæ,  
 quod hoc anno millesimo sexagesimo  
 sexto in decimam sextam Aprilis incide-  
 bat, celebravit; cumque in Sabbato  
 San-

Sancto Eberhardus Archiepiscopus Trevi-  
rensis Sacris operatus esset, subito & Pon-  
tificialibus vestibus necdum exutus, in  
Sacristia expiravit. Tunc Anno Archie-  
piscopus Colonienſis effecit, ut hæc Ec-  
clesia vacans Cunoni, seu Conrado, ne-  
poti suo, Ecclesiæ suæ Præposito, confer-  
retur. Sed repugnabant Clerici popu-  
lusque Trevirensis vehementer offensi,  
quod a jure eligendi Pontificem exclusi  
fuiſſent, seque invicem cohortabantur,  
ut opprobrium memorabili facinore ul-  
ciscerentur. Erat tunc Ecclesiæ Trevi-  
renſis Major Domus Dietricus Comes,  
juvenis & suo ingenio & fervore ætatis  
ferox. Ergo illa die, qua novus Archi-  
episcopus urbem intraturus erat, ipse se  
obvium cum valido armatorum agmine  
infert, & Præsulem ex ædibus suis pro-  
cedentem invadit. Pauci, qui comita-  
bantur, cum dominum seque tueri vel-  
lent, interficiuntur. Ceteri in fugam  
aguntur. Divitias, quas Conradus maxi-  
mas vehebat, Dietricus diripit, & ipsum  
vinciri jubet. Diu in carcere custodi-  
tum quatuor Equitibus tradit, ipsorum  
arbitrio necandum. Illi ex altissima ru-  
pe Archiepiscopum ter præcipitant; nec  
tamen tantis casibus interemptus est,  
sed tantum uno brachio mulctatus. La-  
tronum alter veniam petiit, alter Præ-  
sulis caput gladio amputaturus, exer-  
rante

Sæculum XI.

A.C. 1066.

Lamb.

ſæculum XI. rante manu, unam maxillam abſtulit.  
A.C. 1066. Tandemque inter ipſorum manus prima  
 die Junii anno millesimo ſexageſimo ſex-  
 to extinctus eſt. Habitus eſt Martyrum  
 numero, atque ad ejus tumulum mira-  
 cula edita feruntur. Interfecto in Sede  
 Trevirenſi ſucceſſit Uto, unanimi Cleri-  
 corum populique conſenſu electus. Na-  
 tus iſ erat in Germania ſuperiore paren-  
 tibus Eberhardo Comite & Ida eonjuge,  
*Mabill. Sac. VI. aft. par. 2. p. 337.* Conditoribus monaſterii Scaphuſienſis,  
 unde Civitas poſtea nomen accepit.  
 Eberhardus & Ida, monaſticum institu-  
 tum amplexi obierunt, omnium opinio-  
 ne Sancti.

*Lambert.* Eodem anno Reinhero Epifcopo Meſ-  
 ſeinenſi fatiſ functo Craſtius, Præpoſitus  
 Goſlarienſis, ſuffectus eſt. Accepta Di-  
 gnitate Goſlariam rediit, & ſumpto pran-  
 dio in cubiculo ſe incluſit, quaſi acquie-  
 turus. Erat ibi ejus theſaurus, quem  
 nemine prorsus conſcio defoderat. Ex-  
 pectarunt autem exiturum, qui excuba-  
 bant uſque ad noctem ruentem; tan-  
 dem mirati, quod præter morem tamdiu  
 ſomno indulgeret, fores pulſant, ipſoque  
 non reſpondente effringunt. Mirum di-  
 ctu! conſpiciunt mortuum, eliſis cervi-  
 cibus, nigreſcente facie, auri cumulis in-  
 cumbentem.

## §. XXIV.

Sæculum XI.  
A.C. 1066.*S. Theobaldus Provenensis.*

Eodem anno e mundo exiit prope Vi-  
centiam in Longobardia S. Theobal-  
dus, celeberrimus Anachoreta. Natus  
erat in Francia Provini, oppido Diœce-  
sis Senonensis, parentibus nobiles &  
opulentissimis ex Familia Comitum Cam-  
paniæ, eumque Theobaldus III. qui tunc  
in Campania rerum potiebatur, e fonti-  
bus Baptismi levavit. Juvenis maximo  
studio ad vitam eremiticam impulsus se-  
creto adiit quemdam Eremicolam, no-  
mine Buchardum, in Insula Sequanæ  
amnis commorantem, cujus consilium  
amplexus, cum uno ex Equitibus suis,  
nomine Gualterio & duobus famulis iti-  
neri se dedit. Remos primum pervene-  
runt, ubi conspectum famulorum fu-  
gientes, pedibus ulterius progressi sunt.  
Tum permutatis pretiosis vestibus, qui-  
bus incedebant, & in vicem aliis a duo-  
bus pauperibus peregrinis acceptis Ger-  
maniam petunt. Diu ibi versati, & ex-  
trema paupertate contenti, manibus suis  
laborabant. Nec opera vilissima obire  
dedignati scœnum subsecabant, lapides  
comportabant, stabula purgabant, & in-  
primis opus carbonarium exercebant.  
Quadam die cum ambo ad evellenda ex  
vineis zizania operam locassent, Theo-  
baldum

F 3

baldum